

Sygn. akt I CSK 271/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z wniosku B. D. i K. D.
przy uczestnictwie K. S., M. S., Z. W. i K. W.
o ustanowienie drogi koniecznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 stycznia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w R.
z dnia 16 listopada 2012 r., sygn. akt I Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
ustala że uczestnicy postępowania ponoszą koszty
postępowania kasacyjnego związane ze swoim udziałem
w sprawie.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opierają wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej o istnienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego sprowadzającego się do wyjaśnienia, czy dochodzi do pozbawienia strony możliwości obrony swoich praw w sytuacji, gdy sąd pomija w postępowaniu apelacyjnym przedstawione przez stronę nowe fakty i dowody. Ponadto skarżący wskazują, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przedstawione zagadnienie prawne nie może być uznane za istotne. Uprawnienie sądu drugiej instancji do pominięcia spóźnionego materiału procesowego wynika z art. 381 k.p.c. i jego zastosowanie nie może być traktowane jako naruszenie możliwości obrony praw strony nawet, jeśli - w jej ocenie - pominięty materiał miał istotne znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Przepis ten ze swojej natury może dotyczyć jedynie materiału istotnego dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż pozostały materiał w ogóle nie podlega badaniu przez sąd ze względu na art. 227 k.p.c.

Szczegółowa analiza treści skargi kasacyjnej nie wskazuje także na fakt, że jest ona oczywiście uzasadniona. Wśród podniesionych zarzutów centralne miejsce zajmuje zarzut naruszenia swobodnej oceny dowodów, który w związku z wyraźną treścią art. 398³ § 3 k.p.c. nie może być podstawą skargi kasacyjnej.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

aw

jw